

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Terezy Kučerové a soudců JUDr. Michala Hájka, Ph.D., a Mgr. et Mgr. Bc. Petra Jiříka, ve věci

žalobce: **M.S.**, nar. dne X
sídlem X
zastoupen advokátkou Mgr. Kristýnou Coufalovou
sídlem Olomoucká 1292/17a, 618 00 Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2022, č. j. 41034/22/5000-10611-712343,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) dne 29. 11. 2022, se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2022, č. j. 41034/22/5000-10611-712343 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu (dále jen „správce daně“) ze dne 13. 4. 2022, č.j. 71143/22/4300-13823-704691. Tímto dodatečným platebním výměrem byla žalobci doměřena daň z hazardních her podle pomůcek za zdaňovací období 1. čtvrtletí roku 2018 ve výši 124 915 Kč a současně bylo žalobci stanoveno penále v částce 24 983 Kč.

II. Shrnutí žaloby

2. Žalobce navrhuje napadené rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení, neboť jej shledává nezákonné, a tedy nepřezkoumatelné. Žalobce předně namítá porušení právních předpisů, ustálené judikatury a mezinárodních smluv, ale také porušení jeho základních práv garantovaných Ústavou a Listinou základních práv a svobod. Žalobce je výlučným vlastníkem nemovitosti – pozemku p. č. st. X – zastavená plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba č. p. X, objekt k bydlení, obec Písek, k. ú. X, zapsané na LV č. X u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště X (dále jen „nemovitost“). Specifikovanou nemovitost žalobce pronajímal společnosti DP&K-CZQ s. r. o., která provozovala činnost spojenou s provozováním hazardních her, avšak žalobce odmítá, že by se na tom jakkoli podílel. Výše nájemného byla závislá na výši zisku společnosti DP&K-CZQ s. r. o., k tomu žalobce podotýká, že zisk nebyl tvořen pouze výnosem z technických zařízení. Žalobce uvádí, že společnosti DP&K-CZQ s. r. o., jako nájemci, neposkytoval jiné služby než ty, k nimž je povinen z pozice pronajímatele, nijak však nebyl zainteresován na hospodářském výsledku nájemce nemovitosti, společnosti DP&K-CZQ s. r. o. Žalobce nevykonával žádné činnosti spojené s provozem hazardních her. K tomu žalobce navrhuje provedení důkazu výsledkem R.M., tehdejšího zástupce společnosti DP&K-CZQ s. r. o., jenž by mohl objasnit podmínky uzavření nájemní smlouvy a spolupráce s žalobcem.
3. Žalobce namítá, že bylo posuzováno období roku 2018, přičemž již v roce 2015 přenechal nemovitost do nájmu a opatřil si znalecký posudek zabývající se charakterem technických zařízení, která byla umístěna v jeho nemovitosti. Podle žalobce až v roce 2022 dospěl správce daně k hodnocení, že předmětná technická zařízení vykazují znaky hazardní hry, z čehož usuzuje, že správce daně aplikuje zcela nepřipustně právní předpisy zpětně.
4. Žalobce namítá, že postupem žalovaného a správce daně byly porušeny základní zásady daňového řízení, a to zásada zákonnosti, zásada legální licence, zásada legitimního očekávání a zásada volného hodnocení důkazů.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhuje její zamítnutí, shrnuje dosavadní průběh řízení, reaguje na jednotlivé žalobní body a v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný popisuje participaci žalobce na výnosu z provozu technického zařízení a uvádí, že se žalobce podílel na provozování hazardních her ve smyslu § 5 zákona

o hazardních hrách. V souvislosti s tím odkazuje žalovaný na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 6. 4. 2021, č. j. 62 Af 48/2019-71, v němž bylo rovněž posuzováno, zda se jednalo o prostý nájem či provozování hazardní hry dle § 5 zákona o hazardních hrách. Žalovaný považuje za zjevné, že fakticky nájemné představovalo podíl na výnosu z hazardních her. Žalovaný dále podotýká, že vlastník technických zařízení nedisponoval patřičným povolením, což je mu známo z úřední činnosti a žalobce na to upozornil. K námitce zpětné aplikace právních předpisů žalovaný uvádí, že ve věci byl aplikován zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „zákon o hazardních hrách“) a zákon č. 187/2016 Sb., o dani z hazardních her (dále jen „zákon o dani z hazardních her“), oba zákonné předpisy nabyly účinnosti dne 1. 1. 2017, přičemž posuzované zdaňovací období bylo 1. čtvrtletí roku 2018. Námitku zpětné účinnosti tak považuje žalovaný za nedůvodnou. Tvrzená omezitelnost žalobce spočívající v tom, že si nechal zpracovat znalecký posudek o tom, zda technická zařízení naplňují znaky hazardní hry, nic nemění na tom, že provozování technického zařízení naplňovalo znaky hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách. K námitce údajného dvojího zdanění žalovaný konstatuje, že plnění jiných daňových povinností (daň z příjmů a daň z přidané hodnoty) nemá žádnou souvislost s povinností odvést příslušnou daň za provozování hazardní hry.

6. K tvrzení o neúplně zjištěném skutkovém stavu žalovaný uvádí, že v odstavcích 17 až 20 vyjádření shrnul, na základě jakých důkazních prostředků dospěl k závěru, že žalobce provozoval hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Žalovaný dále vysvětlil, že k odmítnutí důkazního návrhu na výslech jednatele vlastníka technických zařízení přistoupil z toho důvodu, že jej považoval za nadbytečný. Jako zásadní žalovaný shledává participaci žalobce na zisku z provozování hazardní hry, což hodnotí jako stěžejní okolnost významnou při posuzování, zda se v případě žalobce jednalo o provozování hazardní hry. K obecným námitkám tvrdícím porušení zásad daňového řádu žalovaný uvádí, že je shledává nedůvodné, domnívá se, že se jejich porušení v rámci daňového řízení nedopustil a postup daňových orgánů shledává bezvadným.

IV. Obsah správního spisu

7. Z obsahu správního spisu vplynuly pro soud následující rozhodné skutečnosti:
8. Obsahem správního spisu je mj. nájemní smlouva č. 2015/BCHH uzavřená dne 1. 11. 2015 mezi žalobcem, jako pronajímatelem, a společností DP&K-CZQ s. r. o., jako nájemcem, o přenechání k dočasnému užívání prostor sloužících k podnikání. Na základě nájemní smlouvy byl nájemce povinen platit žalobci nájemné ve výši 35 % z celkového výnosu v příslušném kalendářním měsíci z provozu umístěného technického zařízení. K nájemní smlouvě bylo připojeno zmocnění pro žalobce opravňující ho k předání odměny účastníku znalostní soutěže. Daňové orgány měly k dispozici kontrolní hlášení z vyhledávací činnosti, z nichž zjistily hodnotu plnění mezi žalobcem a společností DP&K-CZQ s. r. o. za 1. čtvrtletí roku 2018. Rovněž bylo v rámci vyhledávací činnosti zjištěno, že společnost DP&K-CZQ s. r. o. vlastnila technické zařízení provozované žalobcem, které naplňovalo znaky hazardní hry dle § 3 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách. V reakci na toto zjištění vyzval dne 5. 3. 2021 správce daně žalobce k podání dodatečného daňového přiznání k dani z hazardních her za zdaňovací období 1. čtvrtletí roku 2018. Na to žalobce reagoval podáním dodatečného přiznání k dani z hazardních her datovaným ke dni 17. 3. 2021, kterým přiznal daň ve výši 0 Kč. Následně byl žalobce správcem daně dne 31. 1. 2022 vyzván k odstranění pochybností o správnosti, pravdivosti a úplnosti podaného

dodatečného daňového přiznání s tím, že správci daně vznikly pochybnosti o přiznané výši této daně, když má za prokázané, že se žalobce spolupodílel na provozování technických her bez příslušného povolení, žalobci navíc plynul z provozu této činnosti příjem ve výši 35 % z celkového výnosu. Na uvedenou výzvu žalobce reagoval s tím, že nepředpokládal, že šlo o hazardní automaty, byl přesvědčen, že šlo o vědomostní kvízy. Uvádí, že dotčená zařízení servisoval, nijak se však na provozu těchto zařízení nepodílel, inkasoval pouze platby za nájem a servis těchto zařízení. Správce daně dne 11. 3. 2022 žalobci sdělil, že pochybnost neodstranil, a proto žalobci bude stanovena daň z hazardních her z moci úřední. Správce daně přistoupil dne 13. 4. 2022 (pod č.j. 71143/22/4300-13823-704691) k vydání dodatečného platebního výměru k dani z hazardních her za zdaňovací období 1. čtvrtletí roku 2018 stanovené dle pomůcek ve výši 124 915 Kč. Žalobci bylo dále stanoveno penále v částce 24 983 Kč.

9. Proti platebnímu výměru podal žalobce dne 16. 5. 2022 odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím tak, že jej zamítl a dodatečný platební výměr ze dne 13. 4. 2022 potvrdil. Žalovaný dospěl k závěru, že jednání žalobce naplňuje znaky provozování hazardních her ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách a v jeho nemovitosti umístěné technické zařízení mělo povahu hazardní hry.

V. Průběh ústního jednání

10. Dne 31. 3. 2023 se ve věci konalo ústní jednání. V rámci tohoto jednání obě strany sporu setrvaly na svých tvrzeních a závěrech vymezených v žalobě a ve vyjádření k ní. Žalobce v průběhu řízení opakovaně zdůraznil svou obezřetnost stran zařazení technických zařízení provozovaných jeho nájemcem mezi hazardní hry. Potvrdil, že nájem z provozu těchto zařízení byl představován výdělkem z těchto zařízení, který však nebyl pravidelný. Uvedený výdělek žalobce řádně zdanil jak příjmovou daní, tak daní z přidané hodnoty, pokud je tedy nyní doměřována daň z hazardních her, jde o dvojí zdanění. Opakovaně uvedl, že nenesl žádnou hmotnou odpovědnost z provozu těchto zařízení. Žaloba k dotazu soudu navrhla doplnit dokazování o výslech svědka R.M., zástupce spol. DP&K-CZQ s. r. o. Uvedený návrh byl krajským soudem pro nadbytečnost zamítnut.

VI. Právní hodnocení krajského soudu

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „S. ř. s.“).
12. Žaloba není důvodná.
13. Předmětem sporu je v projednávané věci otázka, zda žalobce ve zdaňovacím období 1. čtvrtletí roku 2018 byl poplatníkem daně z hazardních her ve smyslu § 1 písm. a) zákona o dani z hazardních her. Podle tohoto ustanovení platí, že poplatníkem daně z hazardních her je držitel základního povolení podle zákona upravujícího hazardní hry nebo ten, kdo provozuje hazardní hru, k jejímuž provozování je takového povolení potřeba.
14. Rovněž je vhodné poukázat na § 5 zákona o hazardních hrách, jenž stanoví, že provozování hazardní hry se rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru

související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.

15. Krajský soud v prvé řadě přistoupil k vypořádání otázky, zda technická zařízení nájemce - společnosti DP&K-CZQ s. r. o., provozovaná v nebytových prostorech ve vlastnictví žalobce, představují hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Podle tohoto ustanovení se hazardní hrou rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. K naplnění definice hazardní hry tak musí být splněny kumulativně dvě podmínky, a to absence záruky návratnosti vynaložených finančních prostředků a přítomnost prvku náhody.
16. Z předložené spisové dokumentace krajský soud zjistil, že společnost DP&K-CZQ s. r. o. provozovala v prostorech žalobce v rozhodném období technická zařízení typu I-Stars a Diamond Level. Charakterem zmíněných technických zařízení se krajský soud zabýval již v rozhodnutí ze dne 27. 1. 2021, č. j. 61 A 15/2019-85, na které žalovaný ve vyjádření k žalobě opakovaně poukazoval, neboť i v tomto případě byla nájemcem prostor ve vlastnictví žalobce sloužících k provozu technických zařízení společnost DP&K-CZQ s. r. o. Krajský soud v této otázce vycházel ze znaleckých posudků ze dne 21. 2. 2018 a ze dne 22. 2. 2018, tyto znalecké posudky byly daňovými orgány založeny do spisové dokumentace i v nyní projednávané věci (viz CD nosiče založené do správního spisu), z nichž se výslovně podává, že předmětná technická zařízení obsahují **z pohledu hráče** prvek náhody a absentuje záruka návratnosti, jedná se tedy o zařízení pro hazardní hry. (důraz doplněn)
17. Krajský soud se v nynější věci, v níž figurují typově totožná technická zařízení, nemá důvod se jakkoli odchýlovat od závěrů vyslovených zdejším soudem ve shora uvedené věci. Žalobce ostatně v žalobě nepřednáší žádnou argumentaci, která by uvedené závěry jakkoli zpochybňovala. Žalobce zmínil, že měl k dispozici znalecký posudek předložený již v předcházejícím řízení, který vyhodnocoval charakter technických zařízení umístěných v jeho nemovitosti. K tomu krajský soud uvádí, že jsou-li tím myšleny znalecké posudky č. 01/2018/ČR a č. 02/2018/ČR vyhotovené Ústavem soudního inženýrství Žilinské univerzity v Žilině, které žalobce předložil v průběhu daňového řízení, pak tyto popisují pouze vlastnosti softwaru technických zařízení, nikoli však prvek náhody a neznámých okolností z pohledu účastníka hry. Vyhodnocení prvku náhody z pohledu účastníka hry je přitom pro posouzení naplnění definice hazardní hry ve smyslu shora citovaného § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách zásadní, jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32.
18. Krajský soud má na základě shora uvedeného za prokázané, že technická zařízení I-Stars a Diamond Level provozovaná spol. DP&K-CZQ s. r. o. v prostorech ve vlastnictví žalobce, jsou zařízeními pro hazardní hry.
19. Žalobce dále namítl porušení právních předpisů a tím i zásady zákonnosti, neboť dle jeho názoru není poplatníkem daně z hazardních her a jeho činnost spočívající v uzavření nájemní smlouvy nemůže být vyhodnocena jako provozování hazardní hry.
20. Krajský soud se proto dále zabýval tím, zda se žalobce v rozhodném období podílel na provozování výše uvedených technických zařízení a stal se tak poplatníkem hazardní daně ve smyslu shora citovaného § 1 písm. a) zákona o dani z hazardních her. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že poplatníky lze rozdělit do dvou kategorií, a to kategorie

poplatníků, kteří disponují povolením k provozu hazardní hry, zde je poplatníkem pouze držitel povolení, a dále kategorie poplatníků, kteří tímto povolením nedisponují, zde jsou poplatníky všichni, kdo bez tohoto povolení provozují hazardní hru.

21. Žalobce v této souvislosti v žalobě setrvale uváděl, že společnost DP&K-CZQ s. r. o. disponovala potřebným povolením k provozování technických zařízení. S takovým povolením byl seznámen, a tak má za to, že byl dostatečně obezřetný při své podnikatelské činnosti.
22. K tomu krajský soud uvádí, že je nerozhodné, zda žalobce o absenci povolení k provozu hazardní hry společnosti DP&K-CZQ s. r. o. skutečně věděl či nikoli, neboť povinnost přiznat a uhradit daň z hazardní hry provozovatelem dle § 1 písm. a) zákona o dani z hazardních her není vázána na jeho vědomost stran držení povolení k provozu této hry. V opačném případě by totiž došlo k daňovému zvýhodnění osob provozujících hazardní hry bez platného povolení. Totožný přístup lze nalézt např. i v případě přestupku dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách, který vychází z objektivní odpovědnosti za přestupek provozovatele, který provozuje hazardní hry bez povolení (zavinění se tudíž u provozovatele nezkoumá). Jak navíc správně uvedl žalovaný ve svém vyjádření, žalobce měl možnost si tuto skutečnost jednoduchým způsobem ověřit na webových stránkách Ministerstva financí, které vede seznam legálních provozovatelů hazardních her.
23. Žalobce v rozhodném období pronajímal nebytové prostory v jeho vlastnictví sloužící k podnikání společnosti DP&K-CZQ s. r. o., přičemž z obsahu nájemní smlouvy vyplývá, že za tento pronájem bylo ujednáno měsíční nájemné ve výši 35 % z celkového výnosu v příslušném kalendářním měsíci z provozu umístěného technického zařízení. Tyto výnosy pak byly nájemní smlouvou specifikovány jako výnosy získané v příslušném kalendářním měsíci z provozu všech internetových zařízení pro zobrazování databázových aplikací, jež jsou předmětem smlouvy. Není proto pravdou, že šlo o výnosy z celkové činnosti (zisku) spol. DP&K-CZQ s. r. o., jak tvrdí žalobce.
24. Jak vyplývá z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018-32 (publ. pod č. 3855/2019 Sb. NSS), subjektem, který vykonává služby související se zajištěním provozu technických zařízení pro hazardní hry (tehdy pod souhrnným názvem loterie – pozn. krajského soudu), je i subjekt, který pronajímá prostory pro provoz těchto zařízení. Takový subjekt je na základě nájemní smlouvy stanovující nájemné jako procento z výnosu zařízení veden přímým finančním zájmem na řádném a efektivním provozu těchto technických zařízení. Uvedený způsob výplaty nájemného je považován za finanční zájem na provozu hazardních her, což prokazuje přímý finanční zájem žalobce na provozu hazardních her. Nelze přitom odhlédnout od skutečnosti, že žalobce současně inkasoval částky za opravu těchto zařízení, jak sám potvrdil ve svém nedatovaném vyjádření, reagujícím na výzvu správce daně k odstranění pochybností.
25. Z uvedeného pro projednávanou věc vyplývá, že i žalobce byl provozovatelem hazardní hry na technických zařízeních typu I-Stars a Diamond Level ve vlastnictví společnosti DP&K-CZQ s. r. o., neboť pro jejich provoz uvedené společnosti pronajímal prostory ve svém vlastnictví a současně participoval na zisku generovaném z tohoto provozu v rámci ujednaného nájemného. Není pravdou, že by provoz uvedených technických zařízení nebyl závislý na jednání žalobce. Naopak bez žalobcova aktivního jednání - pronájem

a tedy zpřístupnění prostor pro provoz technických zařízení, zpřístupnění těchto prostor pro veřejnost, poskytnutí elektrické energie, poskytnutí internetového připojení a bez oprav těchto zařízení - by nebylo jejich fungování v daném případě vůbec možné. Krajský soud tak dospěl shodně jako daňové orgány k závěru, že žalobcovo jednání naplňuje znaky provozování hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Takový závěr je v souladu s aktuální judikaturou správních soudů, které již opakovaně rozhodovaly ve skutkově obdobných věcech a shodně dospěly k závěru, že provozováním hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách je i soustavná činnost vyznačující se takovým jednáním, bez něhož by samotný provoz technických zařízení nebyl možný. (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 6. 4. 2021, č. j. 62 Af 48/2019-71 či rozsudek zdejšího krajského soudu ze dne 28. 11. 2022, č.j. 63 Af 8/2022 – 37).

26. Ačkoliv se žalobce pokoušel zpochybnit, že zajišťoval činnosti spojené s provozováním hazardních her, zejména výplatu výher a obsluhu technických zařízení, daňové orgány měly tyto závěry náležitě podloženy. Poukázat lze na bod 44 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný výslovně zmínil zmocnění udělené k nájemní smlouvě (č. 2015/BCHH ze dne 1. 11. 2015), jímž byl žalobce přímo zmocněn k předávání odměny účastníkům tzv. znalostní soutěže. Protokolem o kontrole Celního úřadu pro Jihočeský kraj, jež je na CD nosiči součástí spisové dokumentace, navíc bylo prokázáno, že společnost DP&K-CZQ s. r. o. neměla k dispozici dostatek zaměstnanců, aby pokryla obsluhu všech svých technických zařízení umístěných napříč Českou republikou, a tak daňové orgány správně předpokládaly, že žalobce navíc musel vykonávat činnosti spojené s provozem technických zařízení. Jak plyne z tohoto protokolu, obsluhu těchto zařízení zajišťoval žalobce či jeho zaměstnanci. Vzhledem k těmto skutečnostem nelze přisvědčit žalobci, že z jeho strany docházelo k prostému nájmu - přenechání věci k užívání. Krajský soud je přesvědčen, že bylo dostatečně prokázáno, že jednání žalobce spočívá v provozování hazardních her ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách.
27. Navržený výslech R.M., zástupce společnosti DP&K-CZQ s. r. o. v rozhodném období, shledává krajský soud za nadbytečný, neboť skutkový stav, resp. zapojení žalobce do provozování technických zařízení, bylo dostatečně zjištěno z podkladů založených do správního spisu. Judikatura jednoznačně předestřela jednání a okolnosti, jež lze považovat za provozování hazardních her ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Spolupráce žalobce se společností DP&K-CZQ s. r. o. tato kritéria naplňovala a krajský soud nemá pochyb, že daňové orgány správně vyhodnotily aktivní jednání žalobce jako provozování hazardních her.
28. K námitce tvrzené nepřípustné zpětné aplikace právních předpisů krajský soud podotýká, že ve věci byl aplikován zákon o dani z hazardních her a zákon o hazardních hrách, oba právní předpisy se staly účinnými ode dne 1. 1. 2017. V projednávané věci je posuzováno zdaňovací období 1. čtvrtletí roku 2018, čili ve věci byly správně aplikovány tehdy účinné právní předpisy. O zpětnou aplikaci právních předpisů by se jednalo pouze za předpokladu, že by předmětné právní předpisy byly užity na zdaňovací období před nabytím jejich účinnosti, což se nestalo. Skutečnost, že v posuzovaném zdaňovacím období neexistovala správní praxe, když dotčené právní předpisy byly účinné teprve několik měsíců, nic nemění na tom, že předmětné zákony již účinné byly a žalobce byl povinen se jimi řídit a vycházet z jejich účinného znění.

29. V návaznosti na námitku žalobce týkající se dvojího zdanění příjmů z provozu dotčených technických zařízení krajský soud podotýká, že odvedení daně z příjmu a daně z přidané hodnoty z nájemného nic nemění na vzniku jeho daňové povinnosti z provozování hazardních her, neboť se jedná o daně odlišné, na sobě vzájemně nezávislé. V podrobnostech pak krajský soud k otázce vztahu daně z příjmů fyzických osob, daně z přidané hodnoty a daně z hazardních her v případě žalobce odkazuje na body 63 až 68 napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný s touto námitkou konkrétně vypořádává a je tudíž nadbytečné, aby krajský soud uvedenou argumentaci v nynějším rozhodnutí opakoval. Krajský soud pak ve shodě s žalovaným odkazuje též na rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 27. 1. 2021, č.j. 61 A 15/2019 – 85 vydané ve skutkově obdobné věci, kde soud k totožné námitce uvedl: *„Zcela mimoběžná je pak též argumentace žalobkyně, dle níž nájemné přijaté od provozovatele na základě nájemní smlouvy řádně zdanila a odváděla z těchto příjmů od roku 2016 daň z příjmu a daň z přidané hodnoty. Plnění daňových povinností žalobkyně nemá naprosto žádnou souvislost s tím, zda žalobkyně provozovala hazardní hru bez povolení či nikoli. Daňové orgány nemají zákonnou povinnost zkoumat, zda zdaňované příjmy (či související daň z přidané hodnoty) mají původ v činnosti vykonávané v souladu či naopak v rozporu se zákonem požadovaným povolením.“* Platí tedy, že není povinností daňových orgánů zkoumat, zda se žalobcem uplatněná daňová přiznání k dani z příjmů a k dani z přidané hodnoty vztahují k hazardní hře (povolené či nikoli) a je pouze věcí žalobce, zda daň z hazardních her přizná a uhradí a zda v návaznosti na to v dodatečných daňových přiznáních k dani z přidané hodnoty a k dani z příjmů takto přiznanou a uhrazenou daň z hazardních her zohlední.
30. Závěrem žalobce pouze obecně konstatoval porušení zásad zákonnosti, legální licence, volného hodnocení důkazů a legitimního očekávání, nijak však údajné porušení těchto zásad neprovázal s projednávanou věcí. Žalobce tedy neuvedl, v čem konkrétně spatřoval v postupu správce daně a žalovaného přímý rozpor s uvedenými základními zásadami daňového řízení. K tomu krajský soud připomíná, že míra precizace žalobních bodů do značné míry předurčuje, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Krajský soud proto pouze v obecné rovině konstatuje, že neshledal porušení žádné z uvedených zásad ze strany daňových orgánů. Daňové orgány v projednávané věci postupovaly v souladu se zásadami daňového řádu, náležitě zjistily skutkový stav a jejich rozhodnutí jsou vydaná v souladu se zákonem.

VII. Závěr a náklady řízení

31. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
32. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 31. 3. 2023

JUDr. Tereza Kučerová v. r.
předsedkyně senátu